Beschouwing op de kadernota 2024 PvdA/GroenLinks

Voorzitter, leden van de Raad,

In mijn familie circuleert het verhaal van Saar en Bram, een nogal zuinig, om niet te zeggen benepen, stel dat op een dag besloot dat ook zij wel eens een echte Jiddisje Boterkoek wilden bakken. Saar zocht in haar kookboek naar een recept. En dat was een nogal uitgebreid recept. Behalve meel stond er bijvoorbeeld: '10 eieren". Saar besloot dat het met 1 ook wel zou moeten kunnen. 'Een pond roomboter." Ook dat vond Saar overdreven; met 2 ons margarine moest het ook wel lukken. "Een pond suiker." Ook dat was boven het budget van Saar, dus werd het 2 ons. En tenslotte moest ook de gember eraan geloven. ~~Te kostbaar.~~ Na een uurtje bakken, ~~-~~zaten Bram en Saar klaar om de Echte Boterkoek te proeven. Zwijgend namen ze de eerste hap. Bram zei niks. Saar zei ook niks. De tweede hap. Saar kijkt op naar Bram en zegt: "snap jij nou wat al die mensen zo lekker vinden aan Boterkoek?"

Voorzitter, aan dit verhaal moest ik denken toen ik de kadernota las. Snap ik nou waar die drukte rond de kadernota vandaan komt? Daar staat immers niets nieuws in. Lef, vertrouwen? Waar dan? Als er al sprake is van kaders rondom programma's dan alleen in verband met herijking. In het tempo waarin de herijking Ruimte en Economie plaatsvindt, zouden we daar tot in 2030 nog wel eens mee bezig kunnen zijn.

Waar je verwacht dat dit college na een jaar besturen toch ~~samen~~ wel een visie had ontwikkeld op wat er moet gebeuren, en hoe ~~-~~dat moet gebeuren, leest mijn fractie er alleen een gezapig op de winkel passen in. Het is een opsomming van wat we al allemaal al doen, al afgesproken hebben en bevat nauwelijks concrete plannen, oplossingen voor de grote vraagstukken van~~in~~ onze tijd.

Wat gaan we doen aan terugdringen van de opwarming van de aarde? Welke kleine, maar wel concrete, bijdragen gaan we hier in Peel en Maas ~~ldeveren~~leveren? Wat gaan we nou echt doen aan biodiversiteit? Onze motie -een concreet plan, door de raad aangenomen-, is nog niet aan een begin van uitvoering toe. Wanneer gaat het college daar werk van maken? Gaat dat dezelfde kant op als de motie geveltuinen, die na

4 jaar nog niet is uitgevoerd? Wat gaat het College doen aan de energietransitie, met name voor die mensen die moeite hebben om dit te kunnen betalen? Laten we met lef en vertrouwen hier de boel de boel? Wat gaan we doen aan IV-bedrijven, die in alle opzichten aan mens en dier schade toebrengent? Gaat het College echt weer toestemming geven aan uitbreidingen met 30.000 varkens? Waarom, als we weten dat dezeit heilloze, door de agro-industrie gedreven markt, ons leefmilieu verpest? Het college hamert op gezondheid, bewegen, de gezonde leefstijl die wij in Peel en Maas moeten aannemen en laat tegelijkertijd toe, dat fijnstof, CO2 en stikstof ons langzaamaan verstikkent. Geen woord over bijvoorbeeld fikse vergroening van de kernen, het terugdringen van het autoverkeer. Juist hierdoor kunnen de straten weer een verblijfplaats worden voor jong en oud, in plaats van een versteend circuit manier om zoveel mogelijk auto's er doorheen te jagen.

Wat gaat het college doen om de onderlinge solidariteit te versterken? Ongelijkheid in heel ons land groeit. Wat gaan wije hieraan doen? Bouwen we voldoende betaalbare woningen? Mede op ons initiatief is intussen een woningbouwfonds opgericht. We hebben concrete plannen hoe dit fonds ingezet kan worden, maar we wachten even de invulling af die het college beloofd heeft uiterlijk eind dit jaar te presenteren. Zorgen we voor hulp en bijstand aan de mensen met een kleine beurs, ook als de rijksoverheid het prijsplafond voor energie afschaft? Gaan we helpen bij de energietransitie, of gaan we verwijzen naar een loket waar mensen een tochtstrip kunnen aanvragen?
In de kadernota staat dat we een warm welkom willen bieden aan arbeidsmigranten, statushouders en -OekraienseOekraïense-vluchtelingen. Dat klinkt al beter dan 'we moeten wel'. Maar wat gaan we dan eigenlijk doen? En waarin verschillen arbeidsmigranten eigenlijk -als het gaat om werk- van statushouders? En waarom niet ook niet-OekraienseOekraïense vluchtelingen? Iedere gemeente moet haar bijdrage leveren aan de opvang en integratie van vluchtelingen. Dan kan Nederland dit probleem makkelijk aan. Wij hebben hiertoe al herhaaldelijk voorstellen gedaan, maar tot nu toe doet een meerderheid van de raad en ook het college of hun neus bloedt. Dat getuigt allerminst van lef en vertrouwen.

U hoort het: deze kadernota roept meer vragen op, dan dat het antwoorden geeft op dringende vragen.

Voorzitter, mijn fractie kan van deze Kadernota geen Boterkoek maken. Daarvoor is deze te vaag, te voorzichtig, te zuinig met ideeën en voorstellen.

Niettemin danken we de organisatie voor het opstellen daarvan; blijkbaar was dit recept alles wat er voor hen voorhanden was…